

26386046-5	07/03/2011	לאשה	עמוד 78	34	9.09x27.32
שיחה זוגית מאת רבקה נרדי וכן נרד - 84110					

תהיי לייד, תקבלי אביר

ולבסוף, בואו לא נשכח את החלק שלנו, הנשים: "כשנער יפתח רלת לג- ערה, די ברור שהחבר'ה שלו יצחקו עליו", אומר ר"ר נרדי. "אבל מעבר לכך, גם הנערה שבעבורה נפתחה הרלת עלולה להגיב לא טוב. נשים אולי חולמות על אבירים, אבל בשטח, רבות מהן לא הולכות עם מי ש'טוב מדי'. נשים לא מעטות נוטות לחשוך דווקא במי שמעליב אותן, מזלזל בהן, משחק איתן משחק קים. לעתים קרובות, 'הבחור הרע' זוכה בהצלחה עם בנות יותר מאשר 'הבחור הטוב'. כמו שגברים מסתייגים מאישה שרוצה בגלוי סקס, נשים עלולות להסתייג מגברים שמתמקדים ביחסים, שלא פועלים ככרישים מיניים".

לא נעלמו. התבגרו

"האבירים לא נעלמו, רק צריך לדעת איפה לחפש אותם", טוענת אילנה ארד-לוי, פסיכולוגית קלינית, סקסולוגית בכירה ויועצת נישואים. "לא כל הגברים אגוצנטריים ומפונקים. אפשר למצוא גברים מתחשכים וסובלניים – אבל האיתור שלהם תלוי בצורת המפגש, ובעיקר בגיל. "מבחינת צורת המפגש, יש הבדל אדיר אם הכרנו דרך האינטרנט או בסביבה טבעית כמו לימודים או עבודה. כשגבר מכיר אישה באינטרנט, מבחינתו היא באה משומקום והולכת לשומקום. היא אחת מרשימה ארוכה, ולכן לא מתבקשת השקעה רגשית והתחשבות. זה כך גם כשאשה מכירה גבר באינטרנט. "עוד יותר מצורת המפגש, משנה הגיל. ממה שאני רואה, עד סוף שנות העשרים אפשר למצוא אבירים בשפע: ונכונות להשקיע בבת הזוג ולתמוך בה בעת צרה. אני מכירה, למשל, לא מעט נשים עם בעיות מין, שבני הזוג נשאר רים איתן על אף שבמשך כמה שנים אין להן אפשרות לקיים יחסי מין. "אני חושבת שהאבירות קשורה לגיל הצעיר: באבירות יש תום, התלהבות, נכונות לתת מעצמך. התכונות האלו קשורות לנעורים – בגילאים האלה אני שים פתוחים יותר, זורמים, תמימים, מוכנים להתמודד עם קשיים, גם כי יש הרבה אנרגיה וגמישות, וגם כי יש אמונה שההשקעה תשתלם בחיים שלמים.

“באבירות יש תום, התלהבות, נכונות לתת. התכונות האלו קשורות לנעורים. מאמצע שנות הארבעים הרבה יותר קשה למצוא אבירים: החיים מקשיחים אותנו, הופכים אותנו מאוכזבים יותר, מרי-רגלים, עבודה, ילדים, אקסים. יש לנו יותר מה להפסיד ופחות מה להרויח. החיים הראו לנו שמוטב לפעמים להיות ציניים, תועלתניים, חשדניים. "בגיל עשרים אנחנו מוכנים להתאים את עצמנו לאחר. בגיל ארבעים – דוצים שהזולת יתאים את עצמו אלינו. אם לגבר בן ארבעים תגירי שאת לא יכולה לשכב איתו בשלוש השנים הקרובות הוא לא יישאר – על אף שבהחלט ייתכן שאילו היית פוגשת אותו בגיל עשרים, הוא כן היה נשאר. "גברים בני ארבעים פלוס נכוו ברוחחין, ולכן נוהרים בצוננים. הם באים עם רשימת מכולת, עם תודעה ממוקרת של תן וקח. בגיל עשרים אנחנו עוד פועלים לפי איריאליים, בגיל ארבעים לפי אינטרסים. אגב, זה כך לא רק בער-לם היחסים: הצעירים הם גם אלה שעולים על בריקדות. לא המבוגרים. "כיוון שיש קשר בין גיל לבין צורת המפגש – עד גיל שלושים אנחנו מכירים יותר בטביכות טבעיות, ומעל גיל שלושים יותר דרך האינטרנט – אין פלא שמגיל מסוים, נשים מפסיקות למצוא אבירים, ופוגשות יותר ויותר גברים אינטרסנטיים".

להתראות, סר לנסלוט?

ארקיי, הבנו. אבל עכשיו מה? לוותר על האבירות לחלוטין? להשלים עם כך שגחוינביר כבר לא נהיה? "דווקא יהיה נחמד לשמור על חלק מהמנהגים", אומרת ר"ר לוצאטו. "יש משהו נעים בטקסי חיזור, בגבר שקונה לך פרח במסעדה או סוחב לך את המזוודה. אבל באופן עקרוני, חשוב להבין שלנורמות האלו, של גברים אביריים מול נשים חלשות, יש מחיר, ולכן הן פחות רלי-וונטיות היום. אבירות היא הנכונות לעזור לחלש – לילד, לקשיש, לחולה. במושגים של היום, זוהי אחריות אזרחית. ולכן, היום גם נשים יכולות להיות אבירות. למה לא, בעצם?" ■